

Ἄνο χυμικὰ χωρία.

1.

Ἐν τῷ μικρῷ ἄρθρῳ περὶ τοῦ οὐροβόρου δράκοντος, ὅπερ γινώσκειται ἔξ ἑνὸς μόνου κώδικος τοῦ ἔτους 1478, ἀναγινώσκομεν ταῦτα (Berthelot-Ch.-Ém. Ruelle, Collection des anciens alchimistes grecs, σ. 22). „Καὶ ἐν τῷ ἄλλο αἵματεύει· καὶ ἐν τῷ ἄλλο γεννᾷ· καὶ ἡ φύσις τὴν φύσιν χαίρει“ κτλ.

Ἐν τῷ αἵματεύει ὁ κῶδιξ ἔχει τὸ εὐάτεύει. Οἱ ἐκδόται παρατηροῦσι ταῦτα· «Fort. leg. εὐ μαιεύει, fait naître dans de bonnes conditions (C. E. R.). Avec αἵματεύει le sens serait meilleur (M. Berthelot). Καὶ τὸ κῶλον μετεφράσθη οὕτω· «L'un fournit à l'autre son sang», ἢ «L'un fait naître l'autre». Ἐν τῇ μεταφράσει ταύτῃ, ἣτις εἶναι λογικὴ ἀπόρροια τοῦ κατόπιν κῶλου „καὶ ἐν τῷ ἄλλο γεννᾷ“, ὑπάρχει βεβαίως ἀρκούντως εὐχάριστος ἀντίληψις, ἀλλ' αὐτὸ τοῦτο τὸ κῶλον δίδει ἀφορμὴν νὰ παρατηρηθῇ προσεκτικώτερον τοῦ κώδικος ἡ γραφή. Ἐντὶ λοιπὸν νὰ σχηματισθῇ δι' αὐτῆς τὸ ἀνύπαρκτον ἄλλως ῥῆμα αἵματεύει, προτιμώτερον εἶναι, ἐμμένοντες εἰς τὴν εἰκόνα τῆς γραφῆς, νὰ πιθανολογήσωμεν ὅτι ἔχομεν ἐνταῦθα ἀπλῶς τὸ γνωστὸν ῥῆμα ἐμβατεύω = ἐμβατέω, τὸ σημαῖνον ὅτι καὶ τὸ σημερινὸν βατεύω (ἔξ οὗ καὶ τὸ βάτευμα. Ὅρα Du Cange ἐν τῷ Glossar. σ. 183). Ἡ εἰκὼν τῆς γραφῆς παρουσιάζει τὸ ῥῆμα μεθ' ἑνὸς ἀρκτικοῦ ε, ἄλλοι δέ τις ἢ αὐτὸς ὁ καλλιγράφος προσέθηκεν ὕστερον ἄνωθεν ἐν μ. Τὸ ν, ὅπερ (ὡς γράφεται ἐν τοῖς κώδιξι) παριστᾷ πολλάκις τὸ β, δὲν ἐμποδίζει νὰ διακρίνωμεν ἐνταῦθα τὸ σύνθετον ῥῆμα ἐμβατεύω μετὰ τῆς ἐννοίας τοῦ ἀπλοῦ βατεύω = inire, accoupler, saillir, couvrir. Πρὸβλ. Παλαιφάτου περὶ ἀπίστων 39, ἐκδ. N. Festa (Mythographi Graeci III, 2, σ. 59)· „κατείργνυσι τὸν κύνα . . ἐν σπηλαίῳ τινὶ τεκνοποιίας ἔνεκα, καὶ ὑφίησιν αὐτῷ κύνας θηλείας ἐμβατεύειν“.

2.

Ἐν ταῖς ἐρμηνεύειαις εἰς χρῆσμον Ὁρφείως (Coll. des alch. grecs, σ. 271) λέγονται ταῦτα· „Ἐχουσιν οὖν αἱ ἀρχαῖαι γραφαὶ ποτὲ μὲν καθήσμον πάντα, ποτὲ δὲ καὶ συγκεχυμένους“. Λέξις καθήσμον δὲν

ὑπάρχει καὶ ἐπομένως εἶναι αὕτη ἀκατάλητος. Ὅπως δὴποτε ἡ ὄλη φράσις μετεφράσθη οὕτω· «Les anciens écrits contiennent toutes les recettes assemblées confusément». Ἐκ τούτου δῆλον ὅτι οἱ ἐκδοταὶ ἀντὶ τοῦ συγκεχυμένου προτιμῶσι νὰ γράψωσιν ἐπιρρηματικῶς συγκεχυμένως. Τοῦτο ὀρθῶς, τὸ δὲ καθησμὸν ὑποθέτουσιν ἐφαρμένον ἐκ τύπου καθεσμὸν = καθ' ἐσμὸν. Ἄλλ' ἡ διόρθωσις αὕτη δὲν εὐδοῦται. Το καθησμὸν = ΚΑΘΗCΜΟΝ πηγάζει καθ' ἡμᾶς ἐκ παραναγνώσεως ἐνὸς ΚΑΘΕΙΡΜΟΝ = καθ' εἰρμόν. Ὡστε: Les anciens écrits contiennent toutes les recettes quelquefois l'une après l'autre (ἢ par un ordre suivi), mais aussi en désordre.

Ἐν Πετροπόλει, 2 Μαρτίου 1905.

Ἄ. Παπαδόπουλος-Κεραμεύς.

Σίπυλον ὄρος δ νῦν Κουσιναῖς B. Z. XIV 167.

Παραβλητέον τὸ τοῦ Τρικλινίου εἰς Σοφοκλέους Ἄντ. 824: „Σίπυλον ὄρος ἐν Ἀσίᾳ, ὅπερ οἱ μὲν περὶ τὴν Σμύρναν εἶναι φασιν οἱ δὲ ἀνωτέρω, ὃ νῦν Κουζηναῖς ὀνομάζεται“, Schol. in Soph. trag. vol. II 319, 12 Dind.

Ἐν Θεσσαλονίκῃ.

Π. Ν. Π.

Περὶ τῆς ἐπιγραφῆς B. Z. XIV 35, 38a.

Ἄντὶ τοῦ ΕΥΧΗ πάντως ἔκειτο τὸ ΕΥΧΗ· τὸ ὄλον ἄρα ἀναγνωστέον καὶ συμπληρωτέον οὕχι „Σὺ χ(αῖ)ρ[ε?] . . . θεοτόκε Μ(α)ρ(ί)α, μ(ἤ)τερ θεοῦ?“, ἀλλὰ

εὐχῆ τῆς Θεοτόκου Μ(α)ρ(ί)ας
δ καὶ παράβαλε πρὸς τὸ τῆς ἐπιγραφῆς 37 (σελ. 36)
εὐχῆς τῆς Θεωτόκου Μαρίας.

Ἐν Θεσσαλονίκῃ.

Π. Ν. Π.